

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Městský úřad Zábřeh**, Masarykovo náměstí 510/6, Zábřeh, o dávku sociální péče, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 12. 2010, č. j. 38 Cad 27/2003 – 106,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 1. 2. 2011 kasační stížnost směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 12. 2010, č. j. 38 Cad 27/2003 – 106. Ve své kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, konkrétně advokáta Mgr. Františka Drlíka. O ustanovení tohoto advokáta žalobce požádal i ve svém podání ze dne 3. 6. 2011 (č.l. 124). Krajský soud v Ostravě žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů usnesením ze dne 3. 8. 2011, č. j. 38 Cad 27/2003 – 139, zamítl s tím, že žalobce na výzvu soudu nezaslal vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech; krajský soud tudíž nemohl posoudit, zda žalobce zákonem stanovené podmínky pro ustanovení zástupce splňuje. Proti tomuto usnesení podal žalobce včasnou kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 12. 2011, č. j. 3 Ads 136/2011 – 195, zamítl.

Usnesením ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 Ads 22/2012 – 42, Nejvyšší správní soud žalobce vyzval, aby do 5 dnů od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Současně ho poučil o tom, že pokud nebude nedostatek povinného zastoupení odstraněn, bude kasační stížnost odmítnuta. Rozsudek byl žalobci doručen dne 10. 2. 2012, ten ve svém podání z téhož dne opětovně požádal o ustanovení advokáta Mgr. Františka Drlíka.

Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval tím, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky řízení. V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen,

který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Jeho žádost o ustanovení advokáta krajský soud zamítl, neboť žalobce navzdory řádné výzvě neposkytl soudu informaci o svých majetkových poměrech a nebylo tudíž možné dovodit, že je u něj splněn předpoklad pro osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud žalobce vyzval k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, žalobce ale výzvu soudu nerespektoval, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil. O opětovné žádosti žalobce datované dnem 10. 2. 2012 o ustanovení advokáta Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť žalobce ani k této žádosti své majetkové poměry nedoložil.

Nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Co se týče námitky žalobce uplatněné v jeho podání ze dne 10. 2. 2012, že v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 Ads 22/2012 – 42, je uveden neexistující žalovaný - Městský úřad Zábřeh, a že ve věci má jednat Úřad úpravy ČR, je nutno uvést následující: Nejvyšší správní soud přisvědčil žalobci v tom, že od 1. 1. 2012 skutečně došlo ke změně kompetencí jednotlivých správních orgánů na úseku výkonu státní správy ve věcech pomoci v hmotné nouzi. Podle ustanovení čl. VIII bod 9 zákona č. 366/2011 Sb. řízení zahájená pověřenými obecními úřady, obecními úřady obcí s rozšířenou působností nebo úřady městských částí hlavního města Prahy do dne nabytí úplné účinnosti tohoto zákona a pravomocně neskončená nebo přerušená v oblastech dávek pomoci v hmotné nouzi a příspěvku na péči dokončí Úřad práce ČR.

V projednávané věci je však podstatné, že Městský úřad Zábřeh, jehož rozhodnutí žalobce svojí žalobou napadl, nebyl jako prvoinstanční správní orgán v soudním řízení o správní žalobě procesně legitimován. Podle ustanovení § 69 s. ř. s. totiž platí, že účastníkem řízení (žalovaným) je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla; ve smyslu ustanovení § 105 odst. 1 s. ř. s. pak dále platí, že účastníky řízení o kasační stížnosti jsou stěžovatel a ti, kteří byli účastníky původního řízení. V předmětném správním řízení rozhodl v posledním stupni Krajský úřad Olomouckého kraje (rozhodnutí ze dne 20. 1. 2004, č. j. OSV-10165/03/Sd-302/KR, o odvolání žalobce). Jedině tento správní orgán mohl vystupovat v souladu s § 69 s. ř. s. jako žalovaný v přezkumném soudním řízení. Jestliže Městský úřad Zábřeh nebyl v soudním řízení procesně legitimován, nemohla jeho procesní legitimace ani přejít na jiný správní orgán, tedy ani na Úřad práce ČR, na který přešla působnost Městského úřadu Zábřeh podle ustanovení čl. VIII bod 9 zákona č. 366/2011 Sb.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. března 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu